

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

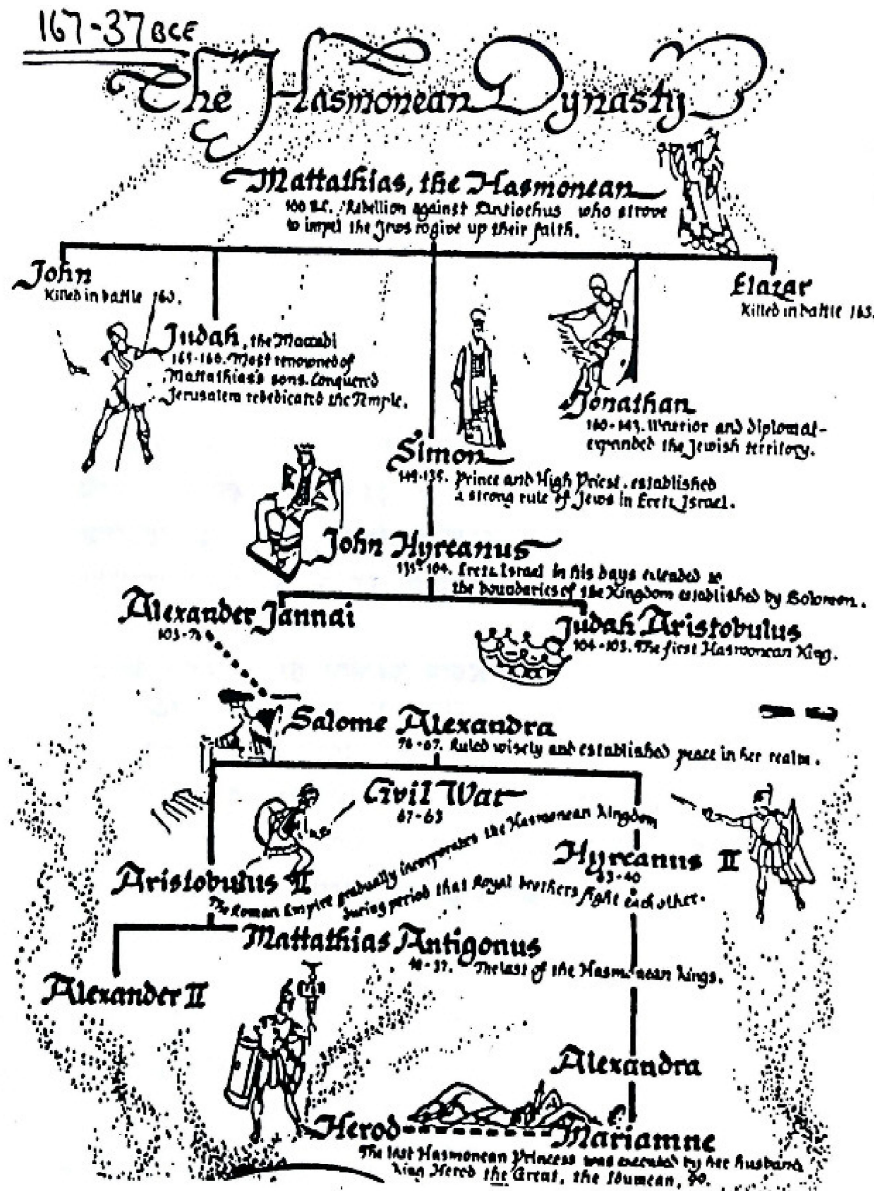
SERIES 2: 46 - CHANUKAH & THE DEVELOPMENT OF TORAH SHEB'AL PEH OU ISRAEL CENTER - WINTER 2022/23

A] THE CHAIN OF TORAH SHEB'AL PEH

1. (1) משה קבל תורה מסיני, ומסרה (2) ליהושע, ויהושע (3) לזקנים, וזקנים (4) לנביאים, ונביאים מסרוה (5) לאנשי כנסת הגדולה (6) שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה (7) אנטונינוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק (8) יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם (9) יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם (10) יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם (11) שמעיה ואבטליון קבלו מהם (12) הלל ושמאי קבלו מהם

אבות א-א

The first Mishna in Pirkei Avot teaches that the Mesorah was passed down from Moshe to Yehoshua and on through the generations to the end of the Second Temple period.

1.	Moshe Rabbeinu	Special prophecy Torah Min HaShamayim - see below
2.	Yehoshua	Regular prophecy - Lo Bashamayim Hi - see below
3.	Zekeinim	Judges
4.	Nevi'im	In what capacity?
5.	Anshei Knesset HaGedola	c. 370-312 BCE - Ezra/ Great Sanhedrin of 120 <ul style="list-style-type: none"> • Tanach is closed • 2nd Temple constructed • Purim story - 353 BCE
6.	Shimon Hatzadik	(c300 BCE?)
7.	Antigonus of Socho	(c200 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • Greek Era • Meeting Alexander the Great? • Septuagint - translation of Tanach into Greek: 245 BCE • Emergence of Sadduces
8.	Yosei ben Yoezer and Yosei ben Yochanon	(c160 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • Yosei ben Yoezer executed by Greeks and Hellenists.
9.	Yehoshua ben Prachya and Nitai of Arbel	(c130 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • Chanukah Story (140 BCE) and Hasmonean Dynasty
10.	Yehuda ben Tabai and Shimon ben Shetach	(c80 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • Alexander Yannai/Shlomtzion Hamalka
11.	Shmaya and Avtalyon	(c50 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • Jewish Civil War between Hyrcanus and Aristobulus • Romans conquer Jerusalem under Pompey - 63 BCE
12.	Hillel and Shammai	(c10 BCE) <ul style="list-style-type: none"> • King Herod - 35 BCE

B] MOSHE'S PROPHECY vs LATER PROPHETS

2. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמִּצְוָה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל שְׁמוֹת לִגִּיָּא

God spoke to Moshe 'face to face'. Yehoshua's role was as Moshe's faithful assistant. Yehoshua was not a Navi on the same level as Moshe.

3. וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה' וַיֹּאמֶר ה' אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרָת מֹשֶׁה לֵאמֹר: לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּידְךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב בּוֹ כִּי אֲנִי תִצְלַח אֶת דְּרָכֶךָ וְאַתָּה תִשְׁפֹּל יְהוֹשֻׁעַ א:אח

Yehoshua WAS however a Navi and received prophecy.

4. כֹּל הַנְּבִיאִים נִסְתַּכְלוּ בְּאִסְפַּקְלֵרִיא שְׂאִינָה מְאִירָה, מֹשֶׁה רַבֵּינוּ נִסְתַּכַּל בְּאִסְפַּקְלֵרִיא הַמְּאִירָה יְבִמוֹת מֵט:

Moshe experienced Nevua with a clear vision 'through a clear glass'. Other Nevi'im experienced an occluded vision.

5. וְנִתְתָּה מִהַיּוֹדֵךְ עֲלֵינוּ (בַּמִּדְבָּר כ:כ) - וְלֹא כָל הַיּוֹדֵךְ. זְקֵנִים שְׁבִאוֹתוֹ הַדּוֹר אָמְרוּ: פְּנֵי מֹשֶׁה כַּפְּנֵי חֹמָה, פְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ כַּפְּנֵי לְבָנָה. אִי לָהּ לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אִי לָהּ לְאוֹתָהּ כְּלִימָה.

The comparison of Moshe's and Yehoshua's prophecies was as the sun to the moon.¹ Moshe generated light but Yehoshua only reflected it.

6. אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: בְּשַׁעָה שֶׁנִּפְטַר מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לְגַן עֵדֵן, אָמַר לוֹ לַיהוֹשֻׁעַ: שְׂאֵל מִמֶּנִּי כָל סְפִיקוֹת שֵׁישׁ לָךְ! אָמַר לוֹ: רַבִּי, כֹּלֹם הִנְחַתִּיךְ שַׁעָה אַחַת וְהִלְכְתִּי לְמָקוֹם אַחֵר? לֹא כִּךְ כָּתַבְתָּ בִּי (שְׁמוֹת ל:גיא) וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֵהָל? מִיִּד תִּשָּׂשׁ כַּחוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ, וְנִשְׁתַּכְּחוּ מִמֶּנּוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַלְכוֹת, וְנוֹלְדוּ לוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת סְפִיקוֹת, וְעַמְדוּ כֹל יִשְׂרָאֵל לְהַרְגוֹ. אָמַר לוֹ הַקַּב"ה: לּוֹמַר לָךְ אִי אִפְשָׁר. לָךְ וְטוֹרְדָן בְּמִלְחָמָה שְׂנֵאמַר (יהושע א:א) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד ה' וַיֹּאמֶר ה' וְגו'

This Gemara explains how God refused to communicate Torah to Yehoshua - as a Navi - in the way he had to Moshe. Instead, God told him to 'go to war' - literally, and perhaps also metaphorically in the 'war of Torah' - ie intellectual derivation of God's will

1. Note however that, although the light of the moon is a reflection of the sun, the moon does not look identical to the sun, but has its own unique contours. So too, each generation reflects the light of those before, but has their own relationship with and perspective on Torah.
To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

7. שלשת אלפים הלכות **נשתכחו** בימי אבלו של משה. אמרו לו ליהושע שאלי א"ל: (דברים ל"ב) **לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא**. אמרו לו לשמואל שאלי אמר להם: (ויקרא כ"ד) **אֲלֶיָּהָ הַמִּצְוֹת** - שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה.

תמורה טז.

Even up to the time of Shmuel the people were asking for halachic guidance by prophecy and were told that this is no longer the way to derive halacha. The Torah is not in heaven and cannot be accessed in the manner that Moshe did.

8. במתניתין תנא: אלף ושבע מאות קלין וחמורין, וגזירות שוות, ודקדוקי סופרים **נשתכחו** בימי אבלו של משה. אמר רבי אבהו: אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו, שנאמר (יהושע ט"ו) **וַיִּלְכְּדָה עֲתַנְיָאֵל בְּנֵי־קַנְזִי אֶת־יְהוֹנָדָב וְיִתְּנֵהוּ לָהֶם לְאִשָּׁה**.

תמורה טז.

We see the beginnings of the process of the Jewish people engaging in the halachic process in the time of Otniel.

We have seen a number of references to **שכחה** - literally 'forgetting', although we will below that this expression actually represents something more profound in the development of the halachic process.

C] PROPHECY AND THE HALACHIC PROCESS

C1] RAMBAM - PROPHECY MAY NEVER BE USED IN THE HALACHIC PROCESS

9. ודע, שהנבואה לא תועיל בעיון בפירושי התורה ולמידת הדינים ב"ג מדות, אלא מה שיעשה יהושע ופינחס בעניני העיון והדין הוא מה שיעשה רבינא ורב אשי.

הקדמת הרמב"ם למשנה

*The Rambam's position is that prophecy may **not** be used as a means to **derive** halacha.*

• An important exception to this is that a Navi IS allowed to make a *hora'at sha'ah* - a temporary dispensation to break even a Torah law provided this is not instituted on a permanent basis.² Nevertheless, in a regular halachic debate, they carry NO more weight than a talmid chacham, even were they to be as great as Eliyahu Hanavi.

10. ואין הבדל בין שיוסיף ויגרע במקראות או שיוסיף ויגרע בפירוש המקובל או שישנה בקבלה איזה שינוי שיהיה אע"פ שפשטי הכתובים מסייעים אותו ויחס דבר זה לנבואה ויאמר שה' אמר לי **גם זה יומת בתנך לפי שהוא נביא שקר** ויחס לה' מה שלא אמר לו. וגם בזה אין לחוש לאות או מופת. לפי שהנביא שהפליא את כל באי העולם במופתיו ונתן ה' בלבינו אמתותיו והאמונה בו כמו שהבטיח לו ה' בכך באמרו וגם בך יאמינו לעולם, כבר הודיענו על פי ה' שלא תבוא מאת ה' שום תורה זולת זו, והוא אמרו **לֹא בַשָּׁמַיִם הוּא** ולפיכך אמרו ע"ה אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה

הקדמת הרמב"ם למשנה

Furthermore, a Navi who attempts to use his powers of prophecy³ to decide on halachic matters is a false Prophet and is liable to the the death penalty!

C2] THE KUZARI - ONGOING REVELATION OF HALACHA THROUGH PROPHECY

11. מ. אמר הכוזרי: איך יתכן זה עם לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו. **מא**. אמר החבר: לא נאמר זה אלא להמון, כדי שלא יחדשו משכלם ויתחכמו מדעתם ויקבעו לעצמם תורות מהקשתם כמו שעושים הקראים. ומזהיר לשמוע מן הנביאים אחרי משה ומן הכהנים והשופטים, כמו שאמר בנביא: (דברים יח) **נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך וגו'** ... והיה מאמרו: (דברים ד"ב) **לֹא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם על מה שצויתי אתכם על ידי משה ועל ידי נביא מקרבך מאחריך...**

ספר הכוזרי מאמר ג אות מ-מא

The Kuzari's position is that the prohibition to add to the Torah did NOT apply to prophecy. As such, a bona fide Navi was able to contribute to the halachic process. In that sense the process of revelation which began at Sinai was ongoing.

2. A classic example is Eliyahu on Har Carmel, where he permitted bringing a sacrifice outside the Temple.

3. The expression *teku* appears hundreds of times in the writings of Chazal. It indicates that the matter has been ruled halachically as a 'safek' which cannot be resolved (with certain halachic implications). The expression *teku*, which literally means 'let it stand' has traditionally been translated as an acrostic for קושיית ואבעיות ותשיב יתיר - the Tishbi (Eliyahu) will [in future] resolve difficulties and questions. 'Tishbi' is a reference to Eliyahu in his **halachic capacity as a Rav**. Only in such a capacity may he resolve halachic problems. (See Tosefot Yom Tov Mishna Eduyot end of Chap 8). However, when there is a question of **fact** (as opposed to law) which must wait for Eliyahu to resolve, he is always referred to as Eliyahu (in his prophetic capacity). See Bava Metzia 3a as to unidentifiable lost property which must be set aside until Eliyahu **HaNavi** can determine who it belongs to.

12. שיטת הכוזרי היא שהנבואה ורוח הקודש מסייע להוראה, דלא כדברי הרמב"ם שמחלקם ...

איגרות הראי"ה ב' עמ' קא

Rav Kook confirms this understanding of the Kuzari.

13. (יט) אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר ה' אֶל־כָּל־קְהֵל־כֹּהֲנֵי בְּהַר מִתְּנֶהֱ הָאֵשׁ הָעֲנָן וְהָעַרְוֹל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף ...

דברים הייט

The 'voice' of Sinai is described as a great voice which 'lo yasaf'.

14. (יט) ולא יסף - מתרגמינן 'ולא פסק', כי קולו חזק וקיים לעולם. דבר אחר ולא יסף 'לא הוסיף' להראות צאותו פומצו

רש"י שם

Rashi gives two opposite explanations - (i) the voice of Sinai continued and expanded after Sinai; (ii) it was a one-off revelation which was not continued in the same way.

15. משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה

משנה אבות פרק א משנה א

The chain of transmission runs through the Prophets

16. ... דדוחק הוא לומר שרק במקרה הייתה המסורת על ידי נביאים, ובאמת לא פעלה כלום הנבואה בזה ...

איגרות הראי"ה א, עמ' קכג

Rav Kook points out that it is far-fetched to say that the prophets, qua prophet, had no input into the mesorah system.

17. All the days of the prophets there was no need to obey the Sages. It seems likely that, even though it is true that there is no place for prophecy as far as the study and knowledge of Torah, as it is written "[The Torah] is not in Heaven" etc [this rule] applies to knowledge of the laws of the Torah and its general rules, but there is ample room [for knowledge acquired by means of] prophecy [as far as] the details of their performance at any particular time, as Maimonides describes at length in his Introduction to the Commentary on the Mishna: as a temporary expedient the prophet has the power to suspend the commandments of the Torah

Rav Tzadok HaCohen, Zikaron Larishonim 8-12⁴

18. It goes without saying that in doubtful instances they [the people and the Sages] were required to obey the prophet, and many prophets arose [in] Israel [to] command action in particular situations. Therefore the general leadership of the[se] generations was in the hands of the prophets, who were the leaders of the[se] generations as far as the affairs of [each] generation [were concerned]

Rav Tzadok HaCohen, Zikaron Larishonim 11

D] THE END OF PROPHECY

19. וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הוו

בבא בתרא יז:

Chagai, Zecharia and Melachi were the last of the prophets.

20. אמר רב נחמן: מלאכי זה מרדכי, ולמה נקרא שמו מלאכי - שהיה משנה למלך

מגילה טו.

Melachi is also identified by Chazal with Mordechai!

4. Translation by Rabbi Yaakov Elman. See *R. Tzadok HaKohen On The History of Halakha*, Tradition 21(4) p1 Fall 1985. See <https://traditiononline.org/r-zadok-hakohen-on-the-history-of-halakha/>

To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

21. (תהלים כבא) לְמַנְצַחַת עַל־אֵילַת הַשָּׁחַר אמר רב אסי: למה נמשלה אסתר לשחר? לומר לך: מה שחר סוף כל הלילה - אף אסתר סוף כל הנסים. והא איכא חנוכה! - ניתנה לכתוב קא אמרינן

יומא כט.

Purim was the end of all miracles that could be included in Tanach. Chanukah was a different type of miracle, which could not be part of an age of prophecy.

22. וְעַמְד מֶלֶךְ גָּבוֹר וּמִשָּׁל מִמִּשָּׁל רַב וְעֵשָׂה כְּרָצוֹנוֹ: ... (דניאל יאג) הוא אלכסנדרוס מקדון שמלך י"ב שנה. עד כאן היו הנביאים מתנבאים ברוח הקדש. מכאן ואילך (משלי כבז) הָט אֲזוּזָךְ וְשָׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים

סדר עולם רבה פרק ל

Fascinatingly. Seder Olam Rabba places a specific date on the very end of prophecy - the reign of Alexander the Great.

E] THE SECOND TEMPLE THE PARADIGM SHIFT OF PROPHET TO SAGE

E1] PURIM AND THE RENEWED ACCEPTANCE OF TORAH

23. (שמות יט) וּיְתִיצְבוּ בַתְּחִילֵת הַהָר - אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשוורוש. דכתיב (אסתר ט) קִימוּ וּקְבְלוּ הַיהוּדִים, קִימוּ מִהָשָׁחַר מִהָשָׁחַר מִהָשָׁחַר

שבת פח.

The Jewish People's acceptance of Torah at Sinai was to some degree forced. Only later in the time of Purim were they able to accept it willingly.

24. ולא קבלו ישראל את התורה עד שכפה עליהם הקב"ה את ההר כגיגית שנאמר וּיְתִיצְבוּ בַתְּחִילֵת הַהָר (שמות י"ט). ואמר רב דימי בר חמא א"ל הקב"ה לישראל - אם מקבלים אתם את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם. ואם תאמר על התורה שבכתב כפה עליהם את ההר והלא משעה שאמר להן מקבלין אתם את התורה ענו כלם ואמרו נעשה ונשמע, מפני שאין בה יגיעה וצער והיא מעט. אלא אמר להן על התורה שבע"פ שיש בה דקדוקי מצות קלות וחמורות והיא עזה כמות וקשה כשאול קנאתה, לפי שאין לומד אותה אלא מי שאוהב הקב"ה בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו שנה' ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך (דברים ו) ...

מדרש תנחומא פרשת נח סימן ג

Chazal explain that the people accepted the Written Torah willingly - נעשה ונשמע - but the Oral Torah, which requires so much more effort, love and commitment, was far less popular. It was only later in the Second Temple period that the Jewish people really connected with the Oral Law.

25. ... התחלת תורה שבעל פה היה בבית שני מאנשי כנסת הגדולה שהם מייסדי הבית. הם יסדו גם כן התורה שבעל פה כמו שאמרו בירושלמי דשקלים (ריש פרק ה הלכה א). ובימי מרדכי דקיימו מה שקיבלו כבר שחזרו לקבל התורה מאהבה שלא על ידי כפיית הר כגיגית כמו שאמרו ז"ל (שבת פח) אַזּוּ זָכוּ לַכֶּךְ. כי עיקר הכפיית הר היה על תורה שבעל פה כמו שאמרו בתנחומא (פרשת נח ג) ... וכל זמן שלא קיבלוה מרצונם לא נמסרה עדיין להם לגמרי והיו מתנהגים על פי נביאים הכל בכתב מיד ה'

ר' צדוק הכהן - רסיסי לילה - אות נו

Rav Tzadok HaKohen of Lublin clearly understands that the effective beginning of structured Oral Law as we know it today was the start of the Second Temple period. Until then the people were guided in halacha by the Nevi'im. He sees a clear path from Prophecy through Purim to Halacha as we know it today.

E2] CHANUKAH AND THE FULL PROMINENCE OF RABBINIC AUTHORITY

26. אמר רב חייה בר אשי אמר רב: המדליק נר של חנוכה צריך לברך מאי מברך? מברך 'אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה'. והיכן צונו? רב אויא אמר: (דברים יז) מלא תסור. רב נחמיה אמר: (דברים לב) שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך

שבת כג.

Chazal ask how we can say that God commanded us to light Chanukah candles when this halacha originated more than a thousand years after Sinai! They explain that the root of Rabbinic authority comes from the Torah itself, specifically the mitzva of Lo Tasur. This anchoring of rabbinic law in the Torah itself is deeply connected with Chanukah.

Rav Kook⁵ sees these two verses as having two different focuses. Lo Tasur is directed at the present - to instruct us to see the Rabbinic halachic process as fundamental and central to our lives. Sha'al Avicha is to connect us with the mesorah and process of Rabbinic tradition of the past.

E3] THE DARKER SIDE OF AUTONOMY

27. **שבתחלה כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה. חזרה ונשתכחה עלה הלל הבבלי ויסדה. חזרה ונשתכחה עלו רבי חייא ובניו ויסדוה**

סוכה כ.

In the period of Ezra, the Torah underwent a change of paradigm - a re-establishment under the supervision of Ezra and the Anshei Keneset Hagedola.⁶

28. **משנה: משמת יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן יהודה איש ירושלים - בטלו האשכולות גמרא: מאי אשכולות? אמר רב יהודה אמר שמואל: איש שהכל בו.**

סוטה מו:

The period of Yosei ben Yezer and Yosei Ish Yerushalayim (c. 280 BCE) saw the end of the 'eshkolot'.

29. **תנן התם: משמת יוסף בן יועזר איש צרידה ויוסף בן יוחנן איש ירושלים בטלו האשכולות איש שהכל בו. ואמר רב יהודה אמר שמואל: כל אשכולות שעמדו להן לישראל מימות משה עד שמת יוסף בן יועזר היו למדין תורה כמשה רבינו. מכאן ואילך לא היו למדין תורה כמשה רבינו**

תמורה טו:

With the decline of Nevua and the developments of the Second Temple period, it became clear that Torah would no longer be learnt 'the way Moshe learnt it'.

30. **שהכל בו - תורה באמתה ואין דופי ושכחה ומחלוקת**

רש"י סוטה מו:

Rashi explains the 'eshkolot' to be people without duplicity, forgetfulness, and disagreement - all matters which began to increase in the Jewish people at that time.

31. **יוסי בן יועזר אומר שלא לסמוך, יוסף בן יוחנן אומר לסמוך, יהושע בן פרחיה אומר שלא לסמוך ניתאי הארכלי אומר לסמוך, יהודה בן טבאי אומר שלא לסמוך. שמעון בן שטח אומר לסמוך, שמעיה אומר לסמוך, אבטליון אומר שלא לסמוך. הלל ומנחם לא נחלקו, יצא מנחם נכנס שמאי. שמאי אומר שלא לסמוך, הלל אומר לסמוך. (רש"י - ... וזו היא מחלוקת ראשונה שכתבה בחכמי ישראל)**

חגיגה טז.

The Mishna in Chagiga records what Rashi calls the the first ever halachic dispute between the Rabbis! This surfaced at precisely the time of the Chanukah story!

- This also flags the reality of the paradigm shift in a less positive way. With the development of the halachic process in the Second Temple period comes not only Rabbinic authority and halachic autonomy, but also machloket, a lack of clarity and eventually the *sinat chinam* that lead to the destruction of the Second Temple.

- It is interesting to speculate on how this paradigm shift connects with the idea of an Axial Age (around the time of the Second Temple) when new ways of thinking appeared in Persia, India, China and the Greco-Roman world in religion and philosophy in a striking parallel development without any obvious direct cultural contact between all of the participating cultures.⁷

5. Meorot HaRayah, Chanukah p.49

6. Later there were other paradigm shifts - the arrival of Hillel towards the end of the Second Temple period and then arrival of R. Chiya and his family after the codification of the Mishna. Each of these was a major shift in focus. Hillel gave prominence to the process of Drash and started the formation of the Mishna, effectively starting the period of the Tannaim. R. Chiya brought in the process of Talmud, effectively starting the period of the Amoraim. Fascinatingly, each of these people started in Chutz Le'Aretz and brought the Torah of chu'l to Eretz Yisrael. See Ketubot 71a where Abaya suggests that one Sage in Eretz Yisrael is worth more than two in Bavel. But Rava counters that one Sage from Bavel who moves to Israel is worth more than two of their home-grown rabbis!

7. See https://en.wikipedia.org/wiki/Axial_Age# and <https://www.nature.com/articles/d41586-019-03785-w> for a recent article critiquing the concept.

F] THE SANHEDRIN

32. טז ולאמר ה' אל-משה אסף-לוי שבועים איש מזקני ישראל אשר ידעת כיהם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתאצבו שם עמו: יז וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתני מן-הרוח אשר עלך ושמתני עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-תשא אתה לבדך

במדבר יא-טז-יז

Moshe is commanded to convene the first Sanhedrin

The Sanhedrin functioned throughout Jewish history, including throughout the First and Second Temple periods and was based in the Temple complex. 40 years prior to the destruction of the Second Temple, the Sanhedrin left its home and began a period of exile, first within Jerusalem and then, following the Churban, to other parts of Eretz Yisrael.

It moved first to Yavneh, then Usha, back to Yavneh, again to Usha, to Shefaram, Beth Shearim, Tzipori and finally, in around 200 CE to Tiberias. Its power waned over the subsequent years under increasing pressure from the Roman Byzantine authorities until it was eventually made illegal by the Romans in 425 CE.⁸

G] THE SOURCE OF RABBINIC AUTHORITY

33. ח כִּי יִפְּלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בְּיַדְּךָ לְדָם בְּיַדְּךָ לְדָם בְּיַדְּךָ לְדָם וְגַם לְגַע לְגַע דְּבַרִּי רִיבֵת בְּשַׁעֲרֶיךָ וְקָמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל-הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִבְחָר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: ט וּבָאתָ אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל-הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדִרְשָׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: י וְעָשִׂיתָ עַל-פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לְךָ מִן-הַמִּקְדָּשׁ הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחָר ה' וְשִׁמְרָתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֶד: יא עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶד וְעַל-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ לְךָ תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יִגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמָאל: יב וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל-הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת-ה' אֶלְקֶיךָ אוֹ אֶל-הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבְעֶרְתָּ הָרֶע מִיִּשְׂרָאֵל: יג וְכָל-הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד

דברים יז-ח-יג

- Which Rabbis does this include? Only the Sanhedrin in the Temple complex? The Sanhedrin even in exile? 'Chazal' - the rabbis of the Talmudic period? Contemporary rabbis?
- What areas of halachic life fall within this authority? Some commentators understand the authority as broad - to engage in the process of (i) transmission (mesorah); (ii) interpretation (drash) and (iii) legislation (mitzvot derabbanan). Others interpret the authority more narrowly.
- Does this authority extend beyond halacha and if so how far? Issues of hashkafa? Totally non-religious matters?
- How does this authority interface with other related concepts such as Da'at Torah, Emunat Chachamim?

H] THE STRUCTURE OF ORAL LAW

34. נמצא לפי הכללים שהקדמנו שכל הדינים הקבועים בתורה נחלקים לחמשה חלקים:
 החלק הראשון - הפירושים המקובלים ממשנה
 החלק השני - הם הדינים שבהם אמרו שהם הלכה למשה מסיני
 החלק השלישי - הם הדינים שנלמדו באחת המדות
 והחלק הרביעי - הם הדינים שקבעו הנביאים והחכמים שבכל דור ודור על דרך הגדר והסייג לתורה
 והחלק החמישי - הם הדינים שנעשו בדרך העיון להסדרת הענינים שבין בני אדם ... והם שקוראים אותם חכמים תקנות ומנהגות

הקדמת הרמב"ם למשנה

*In the Rambam's categorization of Oral Law, Rabbinic Mitzvot are parts 4 and 5.⁹***I] THE MITZVA TO MAKE RABBINIC LEGISLATION**

35. ושמרתם את משמרתתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני ה' אלהיכם

ויקרא יח-

8. For a good summary of the history of the Sanhedrin and attempts in modern times to re-establish it, see www.thesanhedrin.org/en/index.php?title=Historical_Overview

9. For more shiurim on the structure of the Oral Law and halachic process see <https://rabbimanning.com/index.php/audio-shiurim/halacha/>

To download more source sheets and audio shiurim visit www.rabbimanning.com

36. רמז לשניות מן התורה מנין? רב כהנא אמר, מהכא: (ויקרא יח) ושמרתם את משמרתי - עשו משמרת למשמרתי

יבמות כא.

Chazal understood that the Torah mandated them to produce Rabbinic laws whenever necessary to preserve the Torah

I1] GEZEIROT

- Safeguard 'fences' to protect the Torah law (eg muktze, shinui on Shabbat)
- Chazal base the system of Gezeirot on the Torah, which often makes a fence around itself eg
 - The Torah prohibition of shemirat negiah as a protection against the Torah prohibition of a full sexual relationship of arayot
 - The Torah prohibition of bal yirah/yimatze as a protection against the Torah prohibition of eating chametz.
 - The Torah prohibition of not making statues for art as a protection against the Torah prohibition of making statues for idolatry.
 - The Torah prohibition for a nazir/a not to eat grapes as a protection against the Torah prohibition for them not to drink wine.
 - The Torah prohibition of not to hold a grudge as a protection against the Torah prohibition not to take revenge.

I2] TAKANOT

- Positive measures to enhance our social and religious lives (eg tefilla, berachot, ketuba, sheva berachot etc)
- Religion:
 - not to deal in food which is not kosher
 - not to deal in weapons
 - not to drink from liquids that were left uncovered overnight
 - learning halachot of the Chag on that Chag
 - not to eat food cooked on the Shabbat
 - not to own a dangerous animal
 - public prayer and Torah reading, minyan
 - Shabbat candles
- Family
 - sustenance of daughters takes priority over inheritance of sons
 - duties of a husband for wife and wife for husband
 - that a woman could not remarry until her child is 2
 - cosmetics available for women in all towns
 - duties of parents to children (eg education) and children to parents
- National Issues
 - Purim
 - fast days
 - zecher lemikdash - to remember the temple eg Sefira, Arba Minim after first day, Arava, Hakafot
 - Chanukah
 - zecher lechurban - to mourn the destruction
- Society
 - many takanot on court process and debt collection
 - ban on gambling
 - prozbul
 - definitions of theft

J] THE ORIGIN OF RABBINIC LEGISLATION

37. הרבה גזירות נמצא אצלנו במשנה סתם, ולא נחלק בהם אדם מעולם. ולא נוכל לברר מאיזה זמן באו אלינו ומתי עמדו חכמי הדור למנין על גזירות אלו. ובלי ספק כולם באו אלינו מן בית דין הגדול, אשר נגזרו מהם במעמד שלם אחר שעמדו עליהם למנין

מבוא התלמוד - ר' צ.ה. חיות ע' 298

The existence of most Rabbinic laws undisputed and they appear unanimously, from the time of the Sanhedrin. Dispute and debate about them in the Talmud tends to be on the halachic detail and not the existence of the concept or principle.

Consider the following Rabbinic mitzvot (relating to hilchot Shabbat alone!) which were already settled and unanimously agreed upon by the time of the Mishna:-

- not to leave uncooked food on the fire before Shabbat in case one comes to turn up the flame
- not to wear certain jewelry on Shabbat in a public domain in case one comes to carry it
- not to wrap hot food before Shabbat
- not to ask a non-Jew to work for a Jew on Shabbat
- not to have a court case on Shabbat
- not to make a loan on Shabbat
- lighting Shabbat candles
- muktze
- not to have a wedding on Shabbat
- not to swim on Shabbat
- making kiddush and havdala on wine

K] WHY DID THE TORAH NOT INCLUDE RABBINIC LAWS

38. לא בשמים הוא לאמור מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו ונשמענו אתה ונעשנה

דברים ל"ב

The Torah is 'not in Heaven'.

39. כל התקנות האלו ... הנה דעתו יתברך שמו מסכמת שישמרו שמירה מעולה ככל מצות התורה עצמה ... וכבר היה ראו שיצוה עליהם הוא ית"ש בתורה עצמה. אלא שהיה הרצון לפנינו שיבא הדבר מצדנו ... ואין הבדל בין [מצות מן התורה ומצות מדרבנן] אלא במה שהם ז"ל הבדילום, דהיינו הספיקות בדיני התורה ידינו לחומרא ובדברי סופרים ידינו לקולא ... **אמנם בענין חיוב המצות ... אין הפרש בין אלה לאלה כלל**

רמח"ל מאמר העיקרים

God wants us to 'partner' with him in the creation of Torah

40. התורה רצתה אשר מלבד ענינים הנצחים ומקיימים לעד, יתחדש ענינים - סיגים, ואזהרות, וחומרות אשר יהיו זמניים היינו שיהיה ביד החכמים להוסיף ע"פ גדרים הנמסר להם.

משך חכמה שפטים יזיא (ד"ה לא תסור)

It was also intended that some halacha should be fixed and eternal and some should be subject to change and revision¹⁰. As such, Rabbinic legislation could be made, unmade, and re-made over the centuries to keep Torah connected with the times

L] HALACHIC LIMITS ON RABBINIC LAW

- The rabbis cannot (usually) overrule the Torah.
- The Sanhedrin could not override the will of the people.
- The rabbis may not (usually) make a new gezeira to protect another gezeira.
- The rabbis do not (usually) make a new gezeira on a rare or unusual case.
- Do rabbis after Chazal have the authority of Lo Tasur?

41. פעם אחת הייתי מהלך בדרך ומצאני אדם אחד, ובא אלי בדרך מינות, ויש בו מקרא ואין בו משנה, אמר לי, מקרא ניתן לנו מהר סיני, משנה לא ניתן לנו מהר סיני, ואמרת לי, בני, והלא מקרא ומשנה מפי הגבורה נאמרו, ומה בין מקרא למשנה, משלו משל, למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שהיה לו שני עבדים, והיה אוהבן אהבה גמורה, ונתן לזה קב חיטין ולזה קב חיטין, לזה אגודה של פשתן ולזה אגודה של פשתן, הפקח שבהן מה עשה, נטל את הפשתן וארגו מפה, ונטל את החיטין ועשאן סולת, ביררה טחנה, ולשה ואפה, וסידרה על גבי השלחן, ופרס עליה מפה, והניחה עד שלא בא המלך, והטפס שבהן לא עשה ולא כלום. לימים בא המלך בתוך ביתו ואמר להן, בני, הביאו לי מה שנתתי לכם, אחד הוציא את פת הסולת על גבי השלחן ומפה פרוסה עליו, ואחד הוציא את החיטין בקופה, ואגודה של פשתן עליו. אוי לה לאותה אוי לה לאותה כלימה. הוי אומר איזה מהן חביב, זה שהוציא את השולחן ואת פת הסלת עליו. אלא כשנתן הקב"ה תורה לישראל, לא נתנה להן אלא כחיטים להוציא מהן סולת, וכפשתן להוציא ממנו בגד

אליהו זוטא פרשה ב

Just as bread and fine linen are more precious than wheat and flax, so too the Written Torah is a 'raw material' placed in the world so that we can refine and elevate it.

- Chanukah represents the human production of light in the processing of a natural olive!

M] THE RABBI IS EVEN GREATER THAN THE PROPHET - CHACHAM ADIF MINAVI

42. אמר רבי אבדימי דמן חיפה: מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לחכמים. אטו חכם לאו נביא הוא? הכי קאמר - אע"פ שניטלה מן הנביאים, מן החכמים לא ניטלה. אמר אמימר - **וחכם עדיף מנביא**

בבא בתרא יב.

Chazal state that when prophecy ceased after the end of the First Temple, the Chachamim remained as an even greater spiritual force. In indeed, the Rabbis were greater than the Nevi'im!

10. In practice, today, far more of our halachic system is fixed, due to our being in exile without a Sanhedrin

43. אמר רב יהודה אמר רב: בשעה שעלה משה למרום, מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות. אמר לפניו: רבש"ע, מי מעכב על ידך? אמר לו: אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו, שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות. אמר לפניו: רבש"ע, הראהו לי, אמר לו: חזור לאחורך. הלך וישב בסוף שמונה שורות, ולא היה יודע מה הן אומרים, תשש כחו; כיון שהגיע לדבר אחד, אמרו לו תלמידיו: רבי, מנין לך? אמר להן: הלכה למשה מסיני, נתיישבה דעתו. חזר ובא לפני הקב"ה, אמר לפניו: רבונו של עולם, יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י? אמר לו: שתוק; **כך עלה במחשבה לפניו!!!**

מנחות כט:

Rabbi Akiva is presented as having a deeper understanding of some aspects or Torah than Moshe Rabbeinu.

44. דברים שלא נגלו למשה נגלו לר"ע וחביריו

במדבר רבה פרשת חקת פרשה יט סימן ו

So too, the Midrash states that matters NOT revealed to Moshe WERE revealed to Rabbi Akiva.

45. כל תיקוניו דנביאין מלבר, בגופא, באברים דגופא. מארי דחכמה אינון מלגאו, במוחא. ובגין דא - **חכם עדיף מנביא.**

תיקוני הזוהר עה.

The Zohar explains that the status of Chacham is more internal, and perhaps integral, to the person than that of Navi.

46. וזה מה שאמרו במנחות (כט:): דמשה רבינו ע"ה לא הבין דברי רבי עקיבא. ובמדרש רבה (חקת יט: ו) דראתה עינו של רבי עקיבא מה שלא ראה משה רבינו ע"ה. ואף דלא קם כמוהו היינו מצד השגתו דרך ראייה ולו נתגלה גם כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, ואפילו מה שרבי עקיבא עתיד לחדש! אלא **שהכל היה התגלות נבואה דרך ראייה ולא דרך השגה שכליות ...**

רסיסי לילה אות נו

Rav Tzadok HaCohen of Lublin explains that Moshe was certainly the greatest prophet, but R. Akiva learnt Torah in a different way - based in logic and intellect, not in prophecy¹¹.

47. ועל דרך שאמרו (בבא בתרא יב.) חכם עדיף מנביא, והוא השגת רוח הקודש של חכמים שמהם לא ניטלה נבואה כדאיתא שם, וכמו שאיתא בחידושי הרמב"ן. והיא מדריגה יותר קטנה הרבה מנבואה ועם כל זה היא עדיפה. והיינו שיכולים להשיג בה ועל ידה השגת גבוהות יותר וכמו שאיתא (במדרש רבה חקת) על פסוק (איוב כח:ו) וְכָל-יָקָר רֵאֵתָהּ עֵינַי - דדברים שלא נגלו משה רבינו ע"ה נגלו לר' עקיבא וחביריו. כי כל שהשגה קטנה באיכות היא גדולה יותר בכמות. וְכִי-אֵשֶׁב בְּחַשְׁךָ (מכילתא זרח) דייקא אז ה' אֶזְרָא לִי. שיוכל להשיג אור ה' ממש מה שאי אפשר להשיג מצד הבהירות והאור שבהתגלות הלב, דאי אפשר להשיג דתוקף האור מכהה עיני הלב. אבל היושב בחושך הוא יכול לראות מה שבמקום האור מרחוק דאצלו אין האור חזק כל כך.

ספר פרי צדיק מאמר קדושת שבת - מאמר ז

Rav Tzadok goes on to explain that this applies to Chazal generally. Although their level was far lower than that of Moshe, this in fact enabled them to see further.

48. כידוע דכל דבר שכבר היה אחד שהרגיש בירור אור זה על בוריו כבר נפתח שער אותו האור בעולם. והוא פתוח אחר כך לכל דזה כל ענין עסק הדורות שקבע השם יתברך אף על פי שהם מתקטנים והולכים. לפי שכל האורות שנפתחים בכל דור ודור על ידי אנשי סגולה מחכמי ישראל אין נסתמים עוד והם פתוחים לעולם ונעשים הלכות קבועות לכל ישראל: ולפיכך אף על פי שדורות אחרונים קטנים מכל מקום יש להם מעלה זו דננס על גבי ענק. כי כבר פתוחים לפנייהם כל שערים שפתחו קדמונים והם מחדשים והולכים לפתוח שערים אחרים. אף על פי שהם קטנים מאד מכל מקום הם במעמקים יותר. כי הם כבר עברו שער בנפשם שנפתח לראשונים

ספר רסיסי לילה - אות יג

Rav Tzadok also employs the famous metaphor of later generations being dwarves on the shoulders of giants¹². Each generation leaves behind its achievements and discoveries so that future generations, even if smaller as individuals, can build on these to achieve far more.

11. I heard from R. Akiva Tatz that Shimon HaTzadik (the first generation after prophecy) is named for the root of shemiya - hearing, in contrast to prophecy, which is chazon - seeing. Seeing has an objective clarity whereas hearing is far more contextual and subjective.

12. For the history of this expression in Torah thought and beyond see *Dwarfs on the Shoulders of Giants*, Rabbi Shnayer Z. Leiman, Tradition 27:3 p90, available at http://www.leimanlibrary.com/texts_of_publications/60.%20Dwarfs%20on%20the%20Shoulders%20of%20Giants.pdf

וזהר, את ההשחתה של כל הפרעות המוסריות, ריצוץ דלים עושק אביונים, רצח ונאוף, חמס ושוד, ותמלא רוח אלהים להושיע ולגדור ברום שיח קודש, השערות הדקות, שמהן מצטרפות עבות-העגלה של החטאת, גידי-החיים הדקים, שמהם ישורגו מזרקי-הדם הגדולים, אלה המה המסתרים הצפונים מעין כל נביא וחווה. המצות המעשיות כולן ופרטי הלכותיהן, ככל דיוקם הנמרץ, איך בהמשך-הזמן על-ידי קיומם ותלמודם, הרגלם והבתם, יצא הנעם הפנימי החבוי בהם, וזרם-החיים האלהי הטהור יגרש בעזו את חשכת עבודת-אלילים מבלי תוכל עוד קום, ואיך העזיבה האטית המזולזלת, במעשים, בענפים ודיוקים, מפתחת דרך של הרס, מאבדת את הכלים שבם יקלט הרוח העליון, וממילא יצר לב האדם, הדמיון המתעה המלא ציצי זהר מבחוץ ואבק רעל מבפנים, הוא הולך ועולה מאליו, — דבר זה לא נתן לנבואה בכלל, לנבואה של אספקלריא שאינה מאירה. אמנם נתן לנבואתו של משה, אותה הנבואה של פה אל פה, של אספקלריא המאירה, שרק היא יכולה לראות עזם של הכללים ודיקנותם של הפרטים כאחד. אבל לא קם כמוהו, ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ד' פנים אל פנים. והוצרכה עבודת הכללים להמסר לנביאים ועבודת הפרטים לחכמים, וחכם עדיף מנביא, מה שלא עשתה הנבואה, בכלי מלחמתה החוצבים להבות אש לבער מישראל עבודת אלילים ולשרש אחרי עיקרי ההשפלות היותר גרועות של עשק וחמס. של רצח וזמה, רדיפת שחד ושלמונים, עשו החכמים בהרחבת התורה, בהעמדת תלמידים הרבה ובשנון החקים הפרטיים ותולדותיהם. «תליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות».

במשך הזמן הרב נתגבר עסק החכמים על עסק הנביאים והנבואה נסתלקה, ארכו הימים והכללים החלו להתרופף, נבלעו בהפרטים ולא יראו החוצה. על כן באחרית הימים שצמיחת מהלך שיבת אור הנבואה תתחיל להופיע, «אשפוך את רוחי על כל בשר», אז שנאת הפרטים תתגבר, «חכמת סופרים תסרה, ואנשי-הגבול, אלו תלמידי-חכמים שמשמים גבול לדבריהם, ילכו מעיר לעיר ולא יחוננו», — עד אשר לא כפרי-בוטר כייאם ככורים מלאים טל וחיים יצאו הניצוצות של התחלת אור הנבואה מנרתיקם, וזו תכיר בכללה את גדל פעולת החכמה ובענות צדק תקרא: חכם עדיף מנביא, «חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נטקו, אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף, גם ד' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה». ונשמתו של משה תשוב להופיע בעולם.

ב. «חכם עדיף מנביא»

בנוהג שבעולם, המשוררים המליצים מתארים יפה את הדרת החיים בכלל, את כל פנותיהם היפות ביחוד הכוללות זרם רב וטל-חיים מרובה, הם יודעים גם להציג לראוה את הכעור הכללי של הקלקולים שבחיים ולמחות נגדם בכל תוקף. אבל לחדור לתוך-תוכם של כל הגורמים הפרטיים, איך מכשירים את החיים ומעמידים אותם על הבסיס הטוב ואיך משמרים אותם מכל קלקלה גם קטנה שבקטנות, שסופה להעלות שרטון גדול ולהרס הרבה מאד, דבר זה אין לו עסק עם כח-המדמה החם והעז, כייאם עם החכמה המדיקת. כאן תחל עבודת הרופאים, החסכנים, המודדים, השופטים, וכל החכמים המעשיים.

למעלה מזה, הנבואה ראתה את זרם הקלקלה הגדולה של עבודה-זרה בישראל ומחתה נגדו בכל עז, את הדרת נעם ד' אחד אלהיו ותתארהו בכל יופי

50. וחכמת הנבואה שהיא יסוד לחכמת האגדה שהיא הצד הפנימי של שרשי התורה, פעלה באי הרבה יותר מבבל¹³, שאינה ראויה לנבואה.

איגרות הראי"ה א'

Eretz Yisrael ----- Nevua ----- Cohen ----- Yerushalmi ----- Aggadata -----
 Chutz LeAretz ----- No Nevua ----- Shofet ----- Bavli ----- Halacha -----

13. Rav Yuval Sherlo argues that the machloket between the Rambam and the Kuzari is in fact a machloket Tannaim within the Bavli and a machloket between the Bavli and the Yerushalmi. He also suggests that certain Tannaim connect more with an ongoing 'prophetic' style, such as Rabbi Shimon (Bar Yochai) who famously takes the position of ורשי to interpret halacha based on the reasons for the mitzva.